UZAK MAVİLER

AYHAN HÜNALP

Şiirler

yazko

UZAK MAVİLER AYHAN HÜNALP

UZAK MAVİLER
Şiir

YAZKO
Türkocağı C. No: 17, Kat: 2
Cağaloğlu - İstanbul
22'78 45

Yazarın öteki kitapları
ÜÇ OTUZ PARA, şiirler (2. basım)
KÜÇÜK İSTASYONLAR, sineroman
VAPUR DÜDÜKLERİ, sineroman
BİR MARTI ÖTTÜ, şiirler
DAĞLARA GİDEN YOLLAR, anı

Bu kitap Ağaoğlu Yayınevi Tesisleri'nde
dizildi, basıldı, ciltlendi, 27 73 37
Kapak: İsa Çelik
İstanbul 1982

UZAK MAVİLER

AYHAN HÜNALP

Yazarlar ve Çevirmenler Yayın Üretim
Kooperatifi

SÖZLEŞMESİZ IRGATLAR GREVİ

Hep başkaları için ev yaptık
Başkalarına yemek taşıdık
Bize hiç ev yapmadılar

Don diktik yosmalara
Ellerle yatsınlar diye
Bizimle hiç yatmadılar

Hep yabancı gibi yaşadık bu dünyada
Morglarda demirbaş olduk
Güneş yüzü görmeyen odalarda
Beşer onar uyurduk
Birgün geldi uyanmayı unuttuk

Yaşadık mı yaşamadık mı bilmedik
Seçmen kütüklerinde adımız olmadı
Muhtarlar «ikametgâh» vermezdi bize
Bir tek iyi gün yüzü görmedik
Ardımızdan şiirler yazdı ozanlar
Analar ağıt yaktı
Hiçbirinizin haberi olmazdı bizden
Bunlar da olmasaydı

MORG GÜLLERİ

(7. Gazi Eğitim Enstitüsünde dün çıkan karşıt görüşlü öğrenciler arasındaki çatışmada, 44 numaralı aileden 685 oğlu 1112, dumdum kurşunlarıyla başından vurularak öldürülmüştür. Arkadaşlarının morgdan aldığı Gencin cenazesi memleketi olan 105 numaralı bölgedeki köyünün mezarlığında toprağa verilmiş, sanıkların aranmasına başlanmıştır. Bu arada okul ve yöresinde geniş güvenlik önlemleri alınmıştır./Türkiye Radyolarının 1970 küsur yıllarında âdiyat-ı umuriyeden olan günlük haber bülteni)

Morgdaki ölülerden de mutsusuz
Onlar bir kez öldüler biz bin kez
Anılarında ölen de öldüren de biziz
Tetikteki el de namludaki mermi de

Her seferinde üç öğün yemeğimizi yedik
İki delikli bir boruyduk
Birteklik verdik mi
«Umumî helâ» ları doldururduk dizboyu
Derken efendim üzerinize afiyet vatan millet Sakarya
Fosur-fosur uyurduk
Önce ırzına geçip sonra boğazlardık Padişahımızı
Kırküç Sadrâzam astık
Tarihler tanıktır ben uydurmadım

Giderken okula her sabah anacığına
Bir de her akşam yatarken
«Gülü bir gün seni hergün
Gülü solana seni ölene kadar» derdin
Şimdi her sabah gün ışıdığında
Şimdi her akşam karanlıklar gelende

Sorup durur benden
Elleri yakamdadır tükrüğü suratımda
Gözlerinin kini zulmü boğmakta
Affetse de Allah kabirdeki çiyanlar bağışlamaz
cinayetimizi

Türkiyemin bütün babaları
Sevgimize sarmak yetmedi çocuklarımızı
Onlar tamamdı sapına dek eksik olan bizdik
Önce morgları gül bahçesi yaptık teker teker
Herbirine yüksek düzeyden pistonlu müdürler tayin
ettik
Kadife ceketlerimizi giydik aynalarda kasılıp
Bir gül koparıp yakamıza taktık ölümlerden
Sonra hepimiz işyerlerimize gittik kahvemizi içtik
Ve de oralarımızı kaşıdık
Ellerimiz kırılmadı kurumadı güllerimiz
Acımasız yılışıktık hepimiz de
Morggülleri kızardı da olanlardan
Biz utanmadık
İki delikli bir boruyduk
Bir teklik verdik mi
«Umumî helâ»ları doldururduk

DİLEKÇE

Bilet zımbalar gibi kurşunladılar
Yürüyemem artık el etme anne
Ayaklarım dolanır gelemem
Gözlerim açık öldüm kapanmaz
Ağlamayı bırak yolumu gözleme

Ölümün de erkekçesi güzeldir
Ellerimlen açardım göğsümü sesleselerdi
Böylesine sürüklenmezdim ayaklarda
Yaşayacaklarım bir yana ana
Yaşadıklarım öte yana

GURBET OZANI

Moskova'ya kar yağıyordu
Nâzım mezarında üşüyordu

(3/Kasım/1977 ● Moskova
Rahibeler Manastırı Mezarlığı)

ASILAN ADAM

Böylesine sürüp gidecek karanlıklar
Bu köpek böylesine havlayacak
Gözlerim hep böyle ölürcesine
Yollarda kalacak

UFUKLAR BENİMDİR

Bütün aydınlıklara el konmuş
Sarmaş dolaş olmuşum karanlıklarla
Dünyaya sığmaz kalbim parçalasalar
Kaldırımlar ayak sesimi tanır

Bir sağanak boşanacak ansızın
Çırıl çıplak taşlara uzanacağım
Kurtulmalıyım günahlarımdan teker teker
Ellerimi başımın altında kenetleyip
Meydan okumalıyım Tanrılara
Ufuklar benimdir tahtlar sizin olsun

YURTSEVERLERE SELÂM

Yitik kavgalardan yarım sevdalar kalır
Acı bir soğan gibi gözyaşartıcı
Ergeç yolayrımları gelir çatar
Yabanlaşır kırkyıllık dostluklar
Yılların bölüşüldüğü yastıklar tanımaz yüzlerinizi
Yitik kavgalardan yarım sevdalar kalır

Dallar kırıktır ağaçlarda ve de aynalarda
Artı sonsuzda kaybolur yarım gagalı martılar
Bölüştükçe yücelsen de yasal açılarda küçülürsün
Birgün gelir kavşaklar çelişkilerde düğümlenir
Sen yüreğinden çözülürsün ben yaşamdan
Dallar kırıktır ağaçlarda ve de aynalarda

Gün olur bir selvi gölgesi özlersin
Arenalarda kurtlar ulur duymazsın
Uzayıp giden bir denklem olur aşkların
Binlerce ayak basıp geçer ezilirsin
Belki yüksek gerilimli bir tel olursun köylere
Belki ışık belki ses götürürsün
Ellerde kelepçe olur geberirsin belki
Belki de düğüm olursun darağaçlarında kahrolursun
Arenalarda kurtlar ulur duymazsın

En güzeli en yücesi hapishanelerde anahtar
Suçsuz mapusların ekmeğinde azık gönlünde şiir
Ve de sürüngenlere inat ayakta kalmak
Ya da mertçe erkekçesine
Bir ölüp bin doğarcasına yokolmak

BİR MARTI ÖTTÜ

Üç orkinos serilmişti rıhtıma
Güneşe yıldızlara buluta inat
Çiçek açmış bütün çimenler
Çingen kızları şarkılarını unutmuş
Kaptan iskeleyi

İstihbarat odasında dokuz kişiydik
Altı sandalyamız vardı
Bir tek isteyen olsa vermezdik
Bir gün sen istemiştin
Olmaz demişlerdi
Ellerim kan içindeydi

Unutmuştu şarkılarını bütün çingen kızları
Sevmesini unutmuştu orkinoslar
Kalleşlik insanlardan geçmişti bulutlara
Bir martı öttü
Ötmese de olurdu

ANALARA EVLAT ÖLÜSÜ ÖPTÜRMEYİN

Bir dağbaşında akşam olur yıldızlar üşür
Yollar dolanıp gider kaybolur karanlıklara
Analar tükenir pencerelerde kapıları kollamaktan
Bir delikanlı vurulmuştur elleri bağlı
Ciğerleri zincirlenmiş kasıkları tekmelenmiştir
Bir dağbaşında akşam olur yıldızlar üşür

Ya bacıdır ya kardaş ölen de öldüren de
Günü gelir bir siperde bir mermi bölüşülür
Evlat bizim ana bizim musalla bizim
Nedir bu yolayrımları bu yolkavşakları
Sağı solu yoktur bu işin vatan da bir yürek de birdir
Günü gelir bir siperde bir mermi bölüşülür

Halâ yollarda yankılanır cephane taşıyan kağnılar
Hele bir geceyarısı Ilgaz'dan Yalvaç'dan
Toroslar'dan geç
Vatanın dörtbir yanına sarmıştı «müstebitler
müstevliler istilâcılar»
Kış kışlak demeden yayan yapıldak yollara düşenler
Bir tek madalyadan başka birşeyi olmayanlar
Bir tek madalya bile almayanlar
Vuruşanlar bir dilim tayın ekmeğini bile yemeden
Mahmuzlarında zaferlerin terleri soğumamış ölüler
Birgün olur adamdan hesap sorarlar
Halâ yollarda yankılanır cephane taşıyan kağnılar

Vuruşmayın tartışın kurduğunuz pusuları tetikleri bırakın
Sarılıp sarılıp da öpüşün ağlayın yazgınıza
Kalmaz ahı ölüsünü son kez öpen ananın
Solcunun da sağcının da ahı kalmaz uyanın
Hiçbir vatan yoktur böyle kurulan böyle kurtulan
Kırkyılın ozanıyız biz geldik gidiyoruz işte geçtik göçüyoruz
Usandık ölü görmekten ağıt yakmaktan
Mezarcılar usandı gelinlere delikanlılara toprak atmaktan
Kalmaz ahı ölüsünü son kez öpen ananın

Bir dağbaşında akşam olur yıldızlar üşür
Günü gelir bir siperde bir mermi bölüşülür
Halâ yollarda yankılanır cephane taşıyan kağnılar
Sarılıp sarılıp da öpüşün ağlayın yazgınıza
Hiçbir vatan yoktur böyle kurulan böyle kurtulan
Kalmaz ahı ölüsünü son kez öpen ananın

ÜÇ BUÇUK GRAMLIK GERÇEK

Kaldırımlar ıslanınca sırılsıklam
Ve bir köpek yırtınca karanlıkları
Ellerim yakandadır

FONFİRTON ATA SÖZLERİ

Dağlar vardır büyüktür
Yaklaşınca küçülür
Dağlar vardır küçüktür
Yaklaşınca büyük

●

Erken öten horozu keserler
Geç öten horozu yerler
Hiç ötmeyeni de dürterler

●

Kimisi havuç yer
Ikına sıkına
Kimisi muz yer
Gerine gerine

●

Tanrı bilir işini
Mahallebi yerken kırar dişini

●

Etme bulma dünyasıdır bu
Rüzgâr ekersen fırtına biçersin
Aşına ne koyarsan
Onu yersin

BİR ŞARKIDIR SAVAŞIMIZ

İki öne bir geriye
Mehter marşıyla yürürüz
Elimizde değnek
Önümüzdekini dürteriz
Bir başkası da bizi
Ödeşiriz

Bir kapıdır kalan
Yıkılmış duvarlardan
Bir şarkıdır savaşımız
Zaman - zaman hatırlanan

YALNIZLARIN İSYANI

Bütün köprü korkulukları tanır dirseklerini
Her köşebaşındaki fenerde sen varsın
Her yalpalayan adam sensin
Açık perde uçlarında çıkmaz sokaklar sallanır
Boşluklarda sen

İşaret lâmbalarını söndürebilseydin
Sökebilseydin bütün çivilerini yıldızların
Çekip gitmeleri unutsaydın
Unutsaydın bütün çuvallamaları
Bütün zaferleri bütün yenilgileri
Sallayıp sallayıp da silkeleyebilseydin
Kurtulurdun

Gemiler iskelelere bağlanırken rakamsız saatlerde
Kediler çöp tenekelerini kazırken
Bütün bekçi düdüklerinde yalnızların türküsü
Sonra çekip giderler bütün yalnızlar
Sonra hepsi kaldırım taşına ilân kağıdı gibi yapışır
Güneşe karşı dikilir delik pabuçlu ayaklar
Yalnızların isyanını ayaklar haykırır

İSKELE

Herkes perdelerini çeker geceleri
Benim perdelerim
Benim pencerelerim yok ki

UZAK MAVİLER

Bütün kurşuna dizilenlerin ardında
Alabildiğine beyaz duvarlar vardı
Benim ardımda
Beyaz duvarlar olmadı
Ayaklarımı güneşe bağladılar
Avuçlarım yıldızlarda kaldı

EKSİ SONSUZDAN ARTI SONSUZA

Bir gemi yanaşır Singapur'a
Düdüğünü içime boşaltır buğdayını rıhtıma
Bir çivi çakılır tahtaya
Bir ateş yanar dağlarda
Bendedir çekicin sevinci dağların aydınlığı
Bir hatırlayışın için boşaltırım bütün kurşunlarımı
sana
Bütün kuşkularımı unuturum yenileri için
Tüm geceler gündüzlere çıkar
Ve tokluğumuz içindir bütün acıkmışlığımız
İnan oğlum inan bu bir gerçektir
Uzayıp gider eksi sonsuzdan artı sonsuza
Bütün masallar
Böyledir

GARİP

Bir gün sen de duyacaksın
Dağbaşında kayadibinde İstiklâl Caddesinde
Bir gün sen de köpekler gibi
Yalnızlığınla kuduracaksın

AÇIK DENİZ KAPTANI

Bırak karanfilleri uzak suları bırak
Yol kavşaklarında su oluklarında
Martı gagalarında yaşamaya bak midye kabuklarında

Bırak kaldırımları yakın yıldızları bırak
Eski plaklarında sahil gazinolarının
Yırtılmış ve yakılmış mektuplarda
Bırak büyüyen elleri nankör gözleri bırak
Yosunlu iskelelerde yelkensiz direklerde
Radarsız ve tayfasız teknelerde

Ve bırak bütün terkedilmişleri
Kaybolmuş şehirlerin unutulmuş çanlarında
Yaşantısız yorgun ve tükenmiş anılarda
Küçük mideli büyük yürekli insanlarda
İpleri açılmamış kitaplarda yontulmamış kalemlerde
Ayak değmemiş sokaklarda yaşamaya bak

Yalnız sürünmüşlerin ezilmişlerin türküsünü söyle
Yalnız onların ağıtını belle
Ve bırak karanfilleri uzak yıldızları büyüyen elleri
Ve bırak nankör gözleri dört köşeleri
Ve bırak beni Kuzguncuk'daki martıların kanadında
Fatiha yerine denize bir taş at yeter bana

BATIK GEMİLER MEZARLIĞI

Bu kaçıncı bobin kopardığımız
Bu kaçıncı yalnızlığımız
Bütün elleri kırdık
Biz elsiz kaldık

SONUÇ

«Yürü!» dediler yürüdüm
Döndüm ardıma baktım
Kimseler yok

YİTİK ŞARKILAR

BİLDİRİ

Bütün dalların çiçekleri bende açar baharla
Bütün dallar bende kurur
Bütün kuşların kanatları
Gönlümde çırpınır
Gönlümde kırılır
Ve sonra ben ölürüm
Öldüğüm gün
Adım unutulur

KÜÇÜK GARSONLAR

İlk fakirliğimiz
Meyve yerine hıyar yemişliğimiz

Biz meşale tutarız her düğünde
Gelin damat bizimle aydınlanır
Biz herzaman hüzünlü
Herzaman karanlıkda

Hayat güzel bir düştür
Etkili ve de kesik
Ölüm düşüştür
Özengileri kaybolmuş
Yalınkılıç atlardan

Kalk oğlum kalk
Kalk da
«Ayakda öldü» desinler

ATATÜRK

Sen karımda namus
Kısrağımda hilâl
Sen mataramda su torbamda ekmek
Sen mavzerimde fişek
Ben ondokuzuncu fırka
Yetmişbirinci alaydan Mehmet

LORKE

Ömrünce dağları gördün Lorke
Bilemezsin denizleri
Hep kartallarla konuştun
İnsanları sevemezsin
Sen Lorke'sin
Gözlerin varla yok arası
Kaderin körolası

DESTAN

Vilâyetimiz Sivas
Kazamız Gürün
İstanbul illerinde
Sürün Allahım sürün

DENİZ

Maviyi nişanlıyordu adam
Tetik düşmüyor mavi ölmüyordu
Adam ölüyordu

KÖROĞLU

Burası Köroğlu dağları arkadaşım
Sönmüş ocakların dumanı tüter
Alev alev yanmış bağrı yeşilin
Susamış da göle inmiş
Ya Köroğlu neylemiş
Sorma bana arkadaşım sorma
Kalbin param parça olur anlatsam
İliklerine dek sızlarsın inim inim
Bir nal sesi kalmış dağlarda
Can seslerine karışır sürülerin

DAĞ ÇOBANI

Adı dağlı kaderi dağlı gönlü dağlı
Ateşler yakar karanlıklarda yalnız kalan çoban
Bir su gibi yüreği akıverdi sevdaya
Dağlar duman yollar duman kafalar duman
Ateşler yakar karanlıklarda yalnız kalan çoban

Dağ çobanı ağlamaz dağ çobanı gülmez
Garip doğar garip ölür saadet nedir bilmez
Bir somun iki sovan gerisi yalandır ağam yalan
Bağrımıza taş basarız gözümüze toprak çekeriz
Dağ çobanı ağlamaz dağ çobanı gülmez

VE YORGUNDU DEVELER

Güneşler içinde bir sabah
Bulutlar yağmur dolu
Ve deniz özleminde orkinoslar
Hızlı yaşa çabuk öl
Cesedin fiyakalı çıksın

Davul tozu arayanlar adına
İpe çekilen demokrasiler
Ve yorgundu develer

ETOBURLAR

Bir kaşık suda boğarsınız adamı ha desem
Alnınız dik yaşayamazsınız
Aynalara bakamazsınız
Kaf dağında burnunuz
Yüreğiniz ayaklar altında
On parmağınızda on bin kara

İNSANOĞLU

İnsan var elpençe divan durur
Bayrak diker kale burçlarına
Çil toplar köşebaşlarında
Ölümüze toprak saçar
Ve insan var
Dizlerinin üstünde emekler
Sonra büyür ayaklarının üzerinde yürür
Derken ekmek derdine düşer
Yılan gibi yerlerde sürünür
Ve insan var
On yedi kuruş için adam öldürür

SAÇLARIN ALNINA DÜŞECEK

Ve bir gün leylâklar kuruyacak
Sil gözlerini diyeceğim o zaman
Yeşil bir bahar sabahında
Asker yüklü bir trenin düdüğü ile bitecek her şey
Martı kanadından
Kahve falından haber bekleyeceksin
Saçların alnına düşecek
Bir duman gibi geçip gidecek en renkli bulutlar
Deniz en güzel maviliğini verecek avuçlarımıza
Şarkılı bir masaldır yaşamak
Şafak karanlığın zaman rüyaların düşmanıdır

Yolunu bilmediğim şehirlerden
Adını duymadığım zenginlerden birine gelin gitmişsin
Sevmez oldum geceleri
Geceler ki en hüzünlü türküler söylenirdi
Eyvallâh deyip her şeye alıp başımı gitmeliyim
Ellerim cebimde dudaklarımda hep o ıslık
Düşen yıldızlardan başkasını sevmeyeceğim artık
Köşebaşlarında serhoş şarkıları söyleyeceğim bazan
Bunca diyar gezdim gözlerin için diye
Ve bir gün yorulup bıkacağım yaşamaktan
Yalnız hâtıralarımız kalacak beni yaşatan

Işıklar dökülmeli avuçlarına
Karpit lâmbalarından
İskele fenerlerinden
Kaybolmuş bir İstanbul akşamında karşılaşmalıyız
Kar yağmasa da olur
Yıldızları dökülmüş göklerin
Kurşuna dizilmiş erler gibiyim
Öylesine delik deşik öylesine susmuş

Nesliinden binlercesi köşebaşlarında kan kusmuş
Hepsinin dikili ağacı çoluk çocuğu olmalı
Yummazdım gözümü karanlıklarda
Anahtar saçardım dosta düşmana
Kuşlar hep uçar mı sandın

Aldırma boşver yalnızlığıma
Biz kadere tekme atıp çelme takmış insanız
Aç dolandığımıza bakma
Biz şair adamız
Fakat yağmurlar gönlümce yağmalıdır
Ve balkonda dağlara karşı beni beklemelisin
Sokaklar yıllarca boş kalsa da
Bir gün döneceğimi bilmelisin

ISLAK KANATLI KUŞLAR

Bir eski şarkı dolar kulaklarına
Bir eski aşkı hatırlarsın ansızın
Boğaziçi durur yılların gölgesinde
Uzanır bir gemi pervanesinde
Martılar erguvanlar yalılar
İskelede çımacı balkonda o kız
Seslensen duyacakmış gibi
Uzatsan saçlarına dokunacak ellerin
Sisli bir gecenin sabahında
Kaybolur gider sesin
Yaratan dünyayı şarkılı yaratır
Onu şarkısız yapan insanlardır
Bir vapur düdüğü çeker alır hülyandan
Ne kalır geriye parçalanmış dünyandan
Her yeni ölü
Bir eski ölüye selâmdır
Yaşayanlardan

BULUTLAR

Bir kasabam vardı eskiden
Sarı sularına
Yeşil gölgeler düşen
Sarı sularında
Beyaz ördekler yüzen
Bir ırmak geçerdi içinden

Bir kasabam vardı eskiden
Başıma yemişler düşerdi ağaçlarından
Çimenlerine gömülürdü ayaklarım
Çınarlarında adım
Göklerinde uçurtmalarım vardı

Kasabam
Irmak
Ve bütün anlattıklarım
Duruyor yerli yerinde
Yalnız kaybettiğim bir şey var
Boşalan ellerimde

TEĞMENİM

Senin gözlerin yeşildi Teğmenim
Sen tutunca küpeşte demirleri erirdi
Dize gelirdi ufuklar sen bakınca
Seni düşünürdü rüyalarında kızlar
Namus denilince sen gelirdin aklıma
Sen demirlerdin gönlüme Teğmenim
Hürriyet denilince

Yurdumun en güzel defnelerini takmıştım alnına
En beyaz kumaşları sana dokumuştuk
Sen vardiyadayken ben rahattım
Deniz seninle güzeldi Teğmenim
Deniz seninle büyüktü

Gemilerin de kardeşliği vardır Teğmenim
Gemilerin de kaderi vardır
Şimdi biz omuz omuzayız
Birimiz Atılay birimiz Dumlupınar
Bir siperde iki Mehmet gibiyiz
Deryalar içinde maviler üstünde
Ben Of'lu Hasan'ın
Gerze'li Ali de olabilirim
Belki de Vaniköy'lü Haydar'ım
Köprü'de buluşacaktık yarın
İnanmaz sarı kız inanmaz
Ölecek adam mıydım ben Teğmenim

Bilirim anacığım bilirim
Ellerin titrer şimdi
Gürül gürül yanar için
Ağrımı sen çektin geceler boyunca
Aylarca karnında taşıdın
Büyüttün sonra elimden tutup
Yürümesini bilmezdim yürüttün
Gülmesini de beceremezdim güldürdün
Üstümü örttün kurt ulutan soğuklarda
Almadan verdin yemedin yedirdin

Bir bayrak var gözlerinde Teğmenim bir bayrak
Vatan onda aşkım onda süngüm onda
Bana öyle bakma Teğmenim
Kuran'a el basarım ki öldüğüme yanmam
Doyamadım Türklüğüme doyamadım
Kurusun mavileri denizlerin Teğmenim
Beni bayrağıma sar yalnız bunu isterim
Sonra anama hakkını helal et derim
Vatan sağ olsun
Ellerinden öperim

MİLATTAN ÖNCE BAŞLAR YALNIZLIĞIM

Bir dönemeçte bir gemi halatında
Bir çocuk bahçesinde üç yol kavşağında
Yaşantılarını buluyoruz sömürülmüş zamanların
Bıkıyoruz sırtımızı dönüp gidiyoruz
Bütün eylülleri yerden yere vurup kahrediyorum
Bütün içkiler tükeniyor resmine bakınca
Bir çocuk bahçesinde üç yol kavşağında

Ellerimi tutsan düşeceğim
Aradıklarımı bulduğum zaman başlıyor çaresizliğim
Karmakarışık ve kördüğüm anılar içinde
Bir ben miyim istediğini bilmeyen
Böcekler güneşe koşuyor biz kahrediyoruz yaşamayı
Bütün didişmelere boşvereceğim bir gün
Ellerimi tutsan düşeceğim

İskorpitler fırlarken gökyüzüne
Çiçeklerin çatırdısını duyuyor musun
Adım okundukça burdayım diyorum
Oysa çoktan nâmevcudum
Biz duraklarda rıhtımlarda biz direklerde
Biz nikotinlerle kavruluyoruz istihbarat odalarında
İskorpitler fırlarken gökyüzüne

Sonra ikimiz de kayboluyoruz
Bir duman sarıyor beş yanımızı
Yollarda yeşil üstünde kırmızı
Kırmızı üstünde yeşil sarı ışıklar
Yürüsek mi dursak mı şaşıyoruz
Ellerimiz çaresiz kalıyor kırıyoruz
Sonra ikimiz de kayboluyoruz

Milattan önce başlar yalnızlığım
Düğmeleri çevir perdeleri indir
Tek bir ateş bulsam gecelerin her saatinde yanan
Öpüp başıma koyardım denizleri
Okyanusları dörde katlardım bıraksalardı
Ve dönerdim beklemeseydin beni böylesine
Milâttan önce başlar yalnızlığım

URGANLI ŞAFAKLAR

Hep böyle akşamüstlerinde
Ansızın çıkageliyorsun
Ellerim yanıma düşüyor
Sonra çekip başını gidiyorsun

Hani var ya bütün yalnızlıklardan
Bütün alacakaranlıklardan ürktüğümüz
Hani var ya bütün urganları kopartıp
Uyanmadığımız bir şafak
Bir büyük yolculuk pupayelken
Sonra ışıklar
Ve oyun perde inmeden

Yelkovan kuşları yeşil beyaz
Yırtılmış perdeleri ile yalılar
Böyle bitmezdi bu roman
Ben isteseydim

Alabildiğine çoban şarkıları geliyor
Füzelerin ırzına geçtiği göklerden
Kırılmış seren direklerinde yazılı yalnızlığım
Çaresizliğimi mendireklere gömüyorum
Ve sallanan bütün elleri
Bir kürdan gibi kırıyorum

ÜÇGEN

Ne kuşlara selâmım var
Ne bulutlardan haberim
Bütün yağmurları haram ettim

UNUTULMUŞ MASALLAR

Rıhtımların mı taşları dökülmüş
Dert mi kalmamış gönlümde
Göklerin bulutları çelmelenmiş mi bütün
Bütün iyi masallar unutulmuş mu

Unutulmuş mu bütün iyi masallar
Erkeklikten mertlikten öte ne kalmışsa
Doğruluktan bu yana ne doğmuşsa çiğnenmiş mi
Vurulup kurşunlanmış mı bütün genç ve kara gözler

Genç ve kara gözler bütün kurşunlanmış mı
Bütün sevenler çekip başını gitmiş mi
Bütün sevilenler karanlık yolların köşelerinde
Köpekleri kalmamış ve parçalanmış saçaklarda mı
aranmış

Denizlerde mi aranmış köpükleri kalmamış
Analar hep evlatları için mi ağladı
Bütün gidenler döner mi döndi
Bütün gidenler sever miydi hayatı böylesine

Böylesine sever miydi hayatı bütün gidenler
İstesek de istemesek de yağar mıydı yağmurlar
Ay neden küçülürdü uzaklaştıkça dünyadan
Bir sır vardı bunda alabildiğine siyah ve kocaman
Senin gözlerinde başlayan senin gözlerinde biten
Bir sır ki insanı öldüren kahreden yerden yere vuran

GÖKYÜZÜ

Darmadağınık ve kaybedilmiş kavgalardan arda
kalmış
Göğün mavisinden denizin köpüklerinden öte
Bir yağmur bitiminde ağıtlar duyacaksın
Tren gelmeyen garların durmuş saatlerinden
Darmadağınık ve kaybedilmiş kavgalardan arda
kalmış

Bizden sonra da düdükler çakılacak gökyüzüne
Parsellenmiş yıldızlardan dönmeyen uçaklar listesine
Yalnız yitik şarkılar geçecek
Bir şarkı ki kendi kendisini inkâr etmiş
Hiç yaşanmamışcasına büyük ve garip
Bir şarkı ki Taşdevrine demirlemiş

Gelsen de bir gelmesen de seslensen yalnız uzaktan
Söküp yıldızları gökten kaldırımlara döşerdim
Gözlerine mıhlardım bütün hudut taşlarını
Alnını cama dayamasan piyano çalmasan
Bir bayram gecesi dolardı içime
Gelsen de bir gelmesen de seslensen yalnız uzaktan

Pencereleri açık evlerden saçlar dökülse yollara
İskelede bir köpek ayaklarıma atılsa akşamları
Bütün nâdan kızları nankörleri
Ve unutsam istiridyelerin kabuğunu martının beyazını
İskelede bir köpek ayaklarıma atılsa akşamları

BİR TANKERİN SEYİR JURNALI

Islıksız ve türküsüz terkedeceksin bu şehri
Şafak sökerken mi olur
Karanlıklar mı çökerken bilinmez
Adım adım yaşadın kaderini
Sorsalar hesabını verirsin her dakikanın
Yapraklarının yeşilinden satıcı sesine kadar
Bu şehir senindir tasalanma boşuna
Günü gelince kor cebine gidersin

Bir kamara penceresinden
Selâm sarkıttım dosta düşmana
Karanlıklardan morlardan yana ne varsa
Rüzgâra serip gözlerime gerdim
Ve bir şafak vakti ağız dolusu küfür koydum

Bir ağaca abanmışsın bir akşam üstü
Anan gelmiş aklına babanla
Bütün dallar kanatlanmış
Sonra onu hatırlamışsın
Yalan demişsin yaşadığımız yalan
Yalandı seviştiğimiz
Ömrün boyunca «gele» atmışsın

Bir karanlık şehirde
Bir bitmeyecek şarkı daha başlıyor
Kavun peynir rakı poyraz yıldız karayel
Her yirmidört saat
Bir gazeteciyi kahrediyor
Martılar karabataklar
Midyeler gibi iskelelere yapışmış çımacılar
Yalnızlığa meydan okuyor

YİTİK ŞARKILAR

Yollar yüreğimde düğümlenmiş bir akşamüstü
Ölümü düşünürüm ışıkları yanınca evlerin
Bütün günahlar yıldızlara karşı
Savaşı var içimde karanlıkların
Yağmurlar hep gözlerime yağmalı
Neyin varsa ver almadan
Sonra çek başını var git
Ölümü düşünürüm ışıkları yanınca evlerin

Usanır martılar ölü gözü yemekten
İnsanlar da şarkılar gibidir bir gün eskir
Her şey yerli yerinde duracak bir zaman
Deniz aldıklarını ergeç verir
İncirleri yarılmış narları yolunmuş bir dalın içinde
Yaşadıklarımızı anarız körcesine
Ve sonra cenksiz ve kinsiz bir dünya yaratırız
İnsanlar da şarkılar gibidir bir gün eskir

Taş gelmiş bağrıma taş üstüne dağlar dağlara
düşmüş
Tanrı görse ürker yalnızlığımdan
Alabildiğine bir gök var üstümüzde
Aynı güneşin ışığındayız
Türkiyem altmış üç vilâyet
Kimbilir sen hangisindesin
Ellerimiz nerde hangi denizde gözlerimiz
Tanrı görse ürker yalnızlığımdan

«ÜÇOTUZ PARALIK BİR MARTI ÖTTÜ»

Nerede boyumdan küçük rüyalarım
Ekmek kavgasına düşmemiş insanlarım
Dullara koca yetimlere baba bulacaktık
Bu kaçıncı yalnızlığımız
Fâtiha yerine şiir okuyun bana
Bütün kuşkularımı unuturum yenileri için
Bütün yıldızlar benimdi çocukluğumda
Hep korsan masalları deniz şarkıları dinledim
Liman fenerlerinde seren direklerinde
Küpeşteleri parçalanmış teknelerde
Muço olmalıydım uzaklara giden gemilerde
Bir bekleyen bulunurdu beni de beyaz köpüklerde
Herşey yeni ve yaşanmamış olsun
Unutulsun bütün bilinen şarkılar
Sahillerinde gemiler beklenen uzak şehirler bilirim
O şehirler ki takvim hep eylülde durur
Uzak şehirler uzak hatırlar gibidir
İçimde yaşar içimde ölür
Ben aynı saniyede dünyanın heryerinde olan insan
Martılarla kanat açtım okyanuslara
Ve karıştım köpükler gibi okyanus dalgalarına

Aradıklarımı bulduğum zaman başlıyor çaresizliğim
Öpüp başıma koyardım denizleri bıraksalardı
Adım okundukça burdayım diyorum
Oysa çoktan nâmevcudum
Ellerimiz çaresiz kalıyor kırıyoruz
Sonra ikimiz de kayboluyoruz
Sevmesini unutmuştu orkinoslar
Kalleşlik insanlardan geçmişti bulutlara
Milâttan önce başlar yalnızlığım
Dünyaya sığmaz kalbim parçalasalar
Ufuklar benimdir tahtlar sizin olsun
Asker yüklü bir trenin düdüğüyle bitecek herşey
Şafak karanlığın zaman rüyaların düşmanıdır

Kaybolmuş bir İstanbul akşamında karşılaşmalıyız
Kurşuna dizilmiş erler gibiyim
Öylesine delik deşik öylesine susmuş
Neslimden binlercesi köşebaşlarında kan kusmuş
Ben oldum olasıya böyleyim
Sevdim mi ölesiye severim
Sonra çeker başımı giderim
Biz kadere tekme atıp çelme takmış insanız
Yalnızların isyanını ayaklar haykırır
Ölümün de erkekçesi güzeldir
Islak kanatlı kuşlar sözleşmesiz ırgatlar grevinde
düşer
Tanrı görse ürker yalnızlığımdan
İnsanlar da şarkılar gibidir birgün eskir
Usanır martılar ölügözü yemekten
Bir nalsesi kalmış dağlarda
Can seslerine karışır sürülerin
Midyeler gibi iskelelere yapışmış çımacılar
Yalnızlığa meydan okuyor
Ay neden küçülürdü uzaklaştıkça dünyadan
Bir sır vardı bunda alabildiğine siyah ve kocaman
Kırılmış seren direklerinde yalnızlığım
Çaresizliğimi mendireklere gömüyorum
Her yirmidört saat bir gazeteciyi kahrediyor
Herkesin yaşadığı saatlerde ben ölüyorum
Fatiha yerine denize bir taş at yeter bana

AĞIT

Açsam da kapatsam da sen varsın gözlerimde
Asılmış mahkûmlarcasına sallanır hâtıralar
En buruk şarkılar dolar kulaklarına
Uzak mavilerden gemi lûmbarlarından
Ve karıncalar yarım kahkahalar atar
Kurşun gibi işler ıslaklığı gecelerin
Ölüm her şeyin gözünü oyar
Başıboş bir maceraya inat doğmuştuk
Ot ocak kaygısında ürpermiş gençliğimiz
Ellerimiz kenetli
Bu delicesine gülen Frikya'lı asker
Ve harmaniyesi düşen Roma'lı dilber
Ağlamaklı olmuş gözlerin
Ayakları zincirli paryalar gibi gelirim
Yalnız bizim şarkımız mı yarım kalan
Geceler benimdir senin değil
Sönmüş fenerlerini düşünürüm batmış gemilerin
Gölgesi düşmez köpüklerin direklere
Ve insanlar mezar taşları gibi susmuş
Kaldırımlarda uyumuş kaldırımlarda uyanmış
Işıklar türküsüzdü savrulmuyordu
Karabataklar dalmıyordu
Rezil ve namussuz kancıkcasına bir gece
Sonra Üsküdar'ın ezanları
Dökülen bir tramvay Karacaahmet'ten nal topluyordu
Karanlıkların başlangıcından güneşe indiriyordum
seni
Ve birden dönüşler başlıyordu
Yüreğimi kaldırımlara döşüyordum
Gözlerimi mıhlamaktan bıkıyordum
Perişan ve ezilmiş bir bulut gibi
Tütüncü dükkânlarına düşüyordum
Yırtılmış yakılmış gazetelere dönüyordum
Herkesin yaşadığı saatlerde ben ölüyordum

İÇİNDEKİLER

UZAK MAVİLER

Sözleşmesiz Irgatlar Grevi/7
Morg Gülleri/8
Dilekçe/10
Gurbet Ozanı/11
Asılan Adam/12
Ufuklar Benimdir/13
Yurtseverlere Selâm/14
Bir Martı Öttü/15
Analara Evlat Ölüsü Öptürmeyin/16
Üç Buçuk Gramlık Gerçek/18
Fonfirton Ata Sözleri/19
Bir Şarkıdır Savaşımız/20
Yalnızların İsyanı/21
İskele/22
Uzak Maviler/23
Eksi Sonsuzdan Artı Sonsuza/24
Garip/25
Açık Deniz Kaptanı/26
Batık Gemiler Mezarlığı/27
Sonuç/28

YİTİK ŞARKILAR

Bildiri/31
Küçük Garsonlar/32
Atatürk/33

Lorke/34
Destan/35
Deniz/36
Köroğlu/37
Dağ Çobanı/38
Ve Yorgundu Develer/39
Etoburlar/40
İnsanoğlu/41
Saçların Alnına Düşecek/42
Islak Kanatlı Kuşlar/44
Bulutlar/45
Teğmenim/46
Milâttan Önce Başlar Yalnızlığım/48
Urganlı Şafaklar/50
Üçgen/51
Unutulmuş Masallar/52
Gökyüzü/53
Bir Tankerin Seyir Jurnali/54
Yitik Şarkılar/55
«Üç Otuz Paralık Bir Martı Öttü»/56
Ağıt/58

UZAK MAVİLER

AYHAN HÜNALP

Şiirler

Yaşadık mı yaşamadık mı bilmedik
Seçmen kütüklerinde adımız olmadı
Muhtarlar «ikametgâh» vermezdi bize
Bir tek iyi gün yüzü görmedik
Ardımızdan şiirler yazdı ozanlar
Analar ağıt yaktı
Hiçbirinizin haberi olmazdı bizden
Bunlar da olmasaydı

ÖNEMLİ NOT :

Bu kitap basılı fiyatının üzerinde satılamaz

60 Lira